Exempli gratia, vritur & à gelu,& à calore,vbi gelu calorem coegit vniuerſum: itaque modo quodam à contrariis effectus proficiſcitur idem, & modo quodam non niſi idem producitur. Tremor autem ob inopiam excitatur caloris, non cuiuſque, ſed proprij.Corrumpitur autem calor,aut marcore,aut extinctu : extinctu quidem à contrariis,hoc eſt, frigido atque humido: marcore autem,vel indigentia nutrimenti, vt lucerna cùm fomite aut oleo caret: vel ab alieno calore,vt ignis in Sole,& lucerna apud ignẽ. Igitur qui ex frigore rigent,caloris extinctu obtremunt. Ex quo etiam fit, vt aqua offuſa calida horror exoriatur. Frigus enim , cùm intus includitur,atque circũ obſiſtit, pilos erigit. Et in febrium quoque acceſſione rigor ille eueniens ſimili de cauſa venit. In ſenectute autem calor alimẽto deficiente emarceſcit: humor.n.alimentum caloris eſt,ſenectus autem ſicca eſt. Ebrioſi verò,& ſi qui ita affecti ſunt alij , ſuo prorſus emarceſcente calore,obtremiſcunt: ſed nõ modo eodem quo ſenes, ſed tertio corrumpẽdi modo,vt propoſuimus.Quòd.n.vino vtũtur nimio calor aduentitius ſuperans aut extinguit, aut debilitat propriũ calorem, quo valemus. Fit.n.tum tremor,cùm mouens quicquam rẽ nequit ſuperare, quam mouet: vt cùm lignũ quis longũ,craſſúmque obtinere firmaréq.non pollet, tremit extremum:quod ideo fit,quoniam aut ſuſcepta res maior eſt , aut minor, quæ mouet. Ergo tremor, cum calor extinguitur, accidit:hic.n.dum integer,inuictúſq.manet,cauſæ animantib.eſſe videtur,cur mouere ſe valeant. Indiciũ autẽ,ebrioſos,ſenéſq.ob frigiditatẽ affectos ſic eſſe , quòd tremor his fieri ſine vllo rigore ſolitus eſt.

26 Quam ob cauſſam,qui leuiter à vino tenentur,magis peccant,vel delirãt,quàm qui aut grauiter ſeſe ebriarint , aut ſobrij manent? An quòd ſobrius rectè iudicat: qui autem penitus vinolentus eſt , quòd ſenſibus interceptis,onus ſuſtinere nõ poteſt,nihil diiudicat, atque ita non peccat. At verò,qui leuiter ſe ebriarit,iudicat quidem quia non multum hauſerit: ſed quoniam à vino detentus aliquatenus eſt, poteſtatem rectè iudicandi amiſit, & peccet neceſſe eſt.Quemadmodum quòd Satyrus Clazomenius propenſus admodum erat ad maledicendum, eius aures, cùm accuſaretur, penitus obſtruxerunt, vt de re ageret, non in cõtumelias ſe prouolueret.

A οἷον καὶ ἀπὸ τῶν πάγων ἀποκάεται ὑπὸ θερμοῦ, ὅταν ὁ πάγος ἀθρόον ποιήσῃ τὸ θερμόν· ὥστε ἔστι μὲν ὡς ὑπ' ἐναντίων τὸ πάθος τὸ αὐτὸ συμβαίνειν, ἔστι δ' ὡς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ τὸ αὐτό. ὁ δὲ τρόμος γίνεται μὲν ὑπ' ἐνδείας θερμοῦ, οὐ παντὸς, ἀλλὰ τοῦ οἰκείου. φθείρεται δὲ τὸ θερμὸν, ἢ μαράνσει, ἢ σβέσει μὲν, ὑπὸ τῶν ἐναντίων, ὑπὸ ψυχροῦ καὶ ὑγροῦ· μαράνσει B δὲ, ἐνδείᾳ τροφῆς, οἷον οἱ λύχνοι, ὅταν μὴ ἔχωσιν ὑπέκκαυμα, μηδ' ἔλαιον· ἢ ὑπὸ θερμοῦ ἀλλοτρίου, οἷον τὸ πῦρ ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ οἱ λύχνοι παρὰ τῷ πυρί. οἱ μὲν οὖν ῥιγῶντες ὑπὸ ψυχροῦ, σβεννυμένου τοῦ θερμοῦ τρέμουσι. διὸ καὶ τοῖς περιχεομένοις τὸ θερμὸν, αἱ φρίκαι γίνονται· ἐγκατακλειόμενον γὰρ τὸ ψυχρὸν εἴσω καὶ ἀντιπεριϊστάμενον, ἵστησι τὰς τρίχας· καὶ τῷ ἀρχομένῳ C πυρέττειν τὸ γινόμενον ῥῖγος δι' ὁμοίαν αἰτίαν γίνεται. ἐν δὲ τῷ γήρᾳ τὸ θερμὸν μαραίνεται, τῆς τροφῆς ὑπολειπούσης. τροφὴ μὲν γὰρ, ὑγρὸν τῷ θερμῷ· τὸ δὲ γῆρας, ψυχρόν. οἱ δὲ οἰνόφλυγες, μαραινομένης μὲν τῆς οἰκείας θερμότητος, τρέμουσι· κἂν εἴ τινες ἄλλοι τοῦτο πάσχουσι διὰ τὸν οἶνον. οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τρό- D πον τοῖς διὰ γῆρας, ἀλλ' ἔπι τρίτος ἦν τρόπος τῆς τοῦ θερμοῦ φθορᾶς. ὅταν γὰρ ὑπερβάλλοντι χρῶνται, ἐν τῷ σώματι πολλὴ οὖσα ἡ θερμότης, ἢ ἀποσβέννυσιν, ἢ ἀσθενῆ ποιεῖ τὴν οἰκείαν θερμότητα ᾗ ἰσχύομεν· ἔστι γὰρ ὅταν μὴ κρατῇ τὸ κινοῦν τοῦ κινουμένου· οἷον, ὅταν ξύλον μακρὸν καὶ μέγα, μὴ εὐκρατῶς ἔχῃ τις, τὸ ἄκρον τρέμει. γίνεται γὰρ τοῦτο, ἢ τῷ τὸ ἐχόμενον μεῖζον εἶναι, ἢ τῷ τὸ κι- E νοῦν ἔλαττον. συμβαίνει δὲ σβεννυμένου τοῦ θερμοῦ, (δοκεῖ γὰρ αἴτιον τοῦτο εἶναι τοῦ κινεῖσθαι τοῖς ζώοις) μὴ κρατεῖν τὴν φύσιν. σημεῖον δ' ὅτι διὰ ψυχρότητα γίνεται τὸ πάθος τοῖς οἰνόφλυξι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, ὅτι ἄνευ ῥίγους γίνεται ὁ τρόμος. κϛ Διὰ τί ὁ ἀκροθώραξ μᾶλλον παροινεῖ τοῦ μεθύοντος μᾶλλον, καὶ νήφοντος; ἢ ὅτι ὁ μὲν νήφων, εὖ κρί- F νει; ὁ δὲ παντάπασι μεθύων, διὰ τὸ τὰς αἰσθήσεις ἐπιπεπλασμένας εἶναι, οὐ δυνάμενος τὸ βάρος φέρειν, οὐ κρίνει· οὐ κρίνων δὲ, οὐ παροινεῖ. ὁ δὲ ἀκροθώραξ κρίνει τε, καὶ διὰ τὸν οἶνον κακῶς κρίνει, ὥστε παροινεῖν· ὥσπερ καὶ Σάτυρον τὸν Κλαζομένιον ὄντα φιλολοίδορον, φεύγοντα δίκην, ἵνα ὑπὲρ τοῦ πράγματος λέγῃ καὶ μὴ λοιδορῆται, τὰ ὦτα ἐπέπλα-